

[Steffensen]

selv kunne have ordnet. På den anden side erkender vi, at det er nødvendigt med et koordinerende organ, hvorfor vi kan være enige med regeringen i, at det ikke er nødvendigt med væsentlige ændringer i den gældende lov.

Vi er ikke enige med regeringen i dens holdning over for den administrative struktur i hovedstadsområdet. I redegørelsen nævnes det, at regeringens holdning på dette område kommer til udtryk i de fremsatte lovforslag om en samling af det statslige sygehusvæsen i hovedstadsområdet under rigshospitalet. Kristeligt folkeparti deler absolut ikke dette synspunkt, og vi er imod denne centraliseringsproces, som disse lovforslag er udtryk for, men vi mener også, at det er muligt at fastholde det decentrale princip og gennemføre den holdning i den gældende lov for hovedstadsområdet.

Kristeligt folkeparti ønsker ikke hovedstadsrådets kompetence udvidet, og vi ønsker ej heller direkte valg til et sådant råd.

Vi takker ministeren for redegørelsen og mener, at vi, såvel når det drejer sig om strukturen som opgavekompetencen i gældende lov, bør fastholde denne.

Flygaard (DR):

Retsforbundet er ikke tilhænger af noget storamt. Retsforbundet er heller ikke tilhænger af direkte valg, og retsforbundet er heller ikke tilhænger af en direkte beskatning i et sådant stort område. Når vi ikke har denne opfattelse, beror det først og fremmest på, at vi er bange for, at der ligger en fare i at få et sådant storamt. Et sådant storamt kunne gå hen og blive en stat i staten. Det er min opfattelse, at det gamle Københavns amt såmænd på mange områder var stort nok i forvejen, og skal vi nu have et område, der er så meget større end det gamle Københavns amt, tror vi, at nogle af de negative ting, der måske var ved Københavns amt, i uhyggelig grad vil blive forstærket. Vi mener, at man skal bevare den amtskommunale struktur også inden for det sjællandske område.

Men jeg vil gerne føje til, at jeg ikke tror, at vi kan undvære et hovedstadsråd, men hovedstadsrådets opgave bør være at løse de opgaver, som ikke kan løses i amtskommunal regie, og jeg erkender da også, at når man specielt ser på hovedstadsområdet, som det

er defineret for hovedstadsrådet, er der ingen tvivl om, at der gør sig særlige forhold gældende som følge af, at det pågældende område i økonomisk henseende er stærkt økonomisk integreret. Det tilsiger måske, at der vil være lidt flere opgaver end andetsteds, der skal løses på tværs af de amtskommunale grænser, og når det er tilfældet, er det nok praktisk at have et hovedstadsråd, som man har det for øjeblikket.

Vi anser nok Hovedstadsrådets Trafik-selskab for at være en nødvendighed, og vi mener også, at man på sygehusområdet bør have en ordning inden for området. Men denne ordning bør nok ikke være så stiv, at man ikke kan få plads til en særordning som Finsen, hvis jeg skal komme med en bemærkning til nogle af de lovforslag, der tidligere har været behandlet, og som for så vidt også vedrører det, vi diskuterer her i dag.

Jeg vil gerne prøve at drage den konklusion af denne redegørelse fra indenrigsministeren om hovedstadsrådet, at vi nok også her har behov for en vis stabilitet. Det er ikke idelige ændringer, vi har behov for i samfundet for øjeblikket; vi har nok behov for at få ro til at arbejde med de institutioner, der er for øjeblikket, og kun foretage ændringer, hvor forholdene umiddelbart tilsiger det. Der findes måske endnu en del mennesker og nogle grupper, der vil ændringerne næsten for ændringernes egen skyld. Det ønsker retsforbundet ikke at medvirke til.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det er fremgået med stor tydelighed af de fleste indlæg fra ordførerne, at det var et godt forlig, der blev indgået, da man i sin tid besluttede sig for at oprette hovedstadsrådet med de opgaver og den funktion, som man endte med at samle et meget stort flertal for i folketinget. Det har vist sig i dag, at det var et godt forlig, og det er jo også det, der er årsagen til, at redegørelsen konkluderer på den måde, den gør.

Jeg er nemlig meget enig med hr. Flygaard i en af de betragtninger, han var inde på, nemlig at når man nu har institutioner, der fungerer, skal man nok ændre dem, men man skal ændre dem, hvis det er sådan, at man føler, at det er rigtigt og nødvendigt at ændre dem. Det kunne friste mig til den mere principielle bemærkning, at det trods alt